

Sy-li spěwał,
Pilnje džěłał,
Strowja će
Swójbny statok,
A twój swjatosok
Zradny je.

Za staw sprócný
Napoj mócný
Lubosé ma;
Bóh pak swěrný
Přez spař měrný
Čerstwosé da.

Njeh ty spěwaš,
Swěrnje džěłaš
Wšědne dny;
Džeń pak swjaty,
Duši daty,
Wotpočń ty.

Z njebjes mana
Njeh či khmana
Žiwnosé je;
Žiwa woda,
Kiž Bóh poda,
Wokřew će!

F.

Serbske njedzelske łopjena.

Wudawa so kóždy kóbotu w Smolerjez knihcizisheczerńi w Budyschinje a je tam sa shtwórtlětnu pschědplatu 40 np. dostacž.

Quasimodogeniti.

1 Jan. 5, 4—10.

Nascha wěra je to dobyče, kiž je śwět pschewinyła? To je nascha kšesczijansta wěra. Šim wjele ta wěra nicžo njeplaczi. Šinał dyrbi pola praweho kšesczijana byč. A tola šu wschelažy liwzy a šo šwojeje wěry hańbuja. Kał njeprawje to je, połasuje nam nascha epistola. Wona dawa nam wotmolwjenje na to praschenje:

Šhto mamy na naschej kšesczijanstej wěrje?

1. Wot Boha wobšwědcženu wěrnosć.
2. Šwět-pschewinjazu móž.

1. My mamy na naschej kšesczijanstej wěrje wot Boha wobšwědcženu wěrnosć. To je nascha kšesczijansta wěra, šo je Jěsuš Boži a čłowšći šyn, našch Šbóžnik a Wumóžnik. Dale wěrnosć je wot Boha šameho wobšwědcžena (šht. 7). My mamy tajke šwědcženje Wótza psches kšeczenizy Křystuškownu. My mamy tajke šwědcženje w džiwach Šyna. My mamy tajke šwědcženje Šyna, kiž šo postaji ša Šbóžnika hrěšnikow; my mamy tajke šwědcženje Šswjateho Ducha, kiž šo šwjatki k štutkej Šyna pošnawa. To šu či tšjo šwědkojo, kiž wschitzy ša to šastupuja, šo je Jěsuš Křystušk šyn Boži. Š nim pschindu 3 šemszy šwědkojo (šht. 8). Najprjedy Duch; pschetož psches njeho šu biblija knihi wschitkich knihow; teho dla reka biblija Bože šłowo. Ššłowo Bože

pał je na šwěcže šłowny šwědk Křystuškowny. Ale wono njeje jenički šwědk. Š njemu pschindžetej woda šwjateje kšeczenizy a krej Křystuškowa w šwjatej wječeri. Tele tšji hromadže šu hnadne pomocne wězy. Křystušk pschindže š wodu šwjateje kšeczenizy a še šwjatej křwju w Božej wječeri. To je něšhto wulke, šo my wěmy, šo Jěsuš, Boži šyn pschindže. Tajkeho Boha a Šbóžnika dyrbimy měč, kiž k nam pschindže. Wěra do Boha, kiž je daloko, njedokaha. Ta wěra móže šama pomhač: Ša mam Šbóžnika a Wumóžnika, kiž še mni pschindže, šo by mi njecž pomhał žiwjenja wobčežnosć, šo by mje džeržal a šo by mi škóncžnje pschewinyč pomhał tež štrožele šmjercže.

2. Na tej wěrje mamy tež šwět-pschewinjazu móž. To njeplaczi wo wěrje, kotruž šu šebi čłowjekojo wumyšlili. Šistorija nascheje žyrtwje je dopočasmo: Nascha wěra je to dobyče, kiž je śwět pschewinyła. Kšesczijanstwo je dobyło. W tešle nadžiji čahnu tyšazy won wojowacž pschecziwo mozy čžemnosće wotkach w pohanstwje, šrijedža w kšesczijanstwje, we šwojej wutrobje. Šich wjele ma čžak žiwjenja wojowacž. My pał dyrbimy k temu pschincž šwět pschewinyč: čželne lóšhty a wschitkón hrěch. Duž natušk šwět pschewinyč, hdyž šo Jěsuša we wěrje džeržišch. Dale wěra ma šwět pschewinjazu móž, dokelž tebe šwjasa š tym, kiž je šwět pschewinył. Tajke krašne šubło je nascha wěra. Wona ma šwět-pschewinjazu móž, dokelž je wot Boha wobšwědcžena. Šamjeń.

Quasimodogeniti.

(1. Pětr. 2, 2a.)

Głóh: Jesuś, moja nadźija —.

Jako knjes bě wožiwił Se k mjercze a stanył i rowa,
Se trošcht sbóžny wotuczil Wěrjazym, a radość nowa
Nětk ho wschittim dostala S wyskazym halleluja.

Narodžene wjebele Wustupuje do wschob' k wěta
Se žiwjenjom krašnošće W čašku najsbóžnišchim lěta,
Hdžež ho semja fraduje, So našch Sbóžnik stanył je.

Džeczatka ho wjebela, Hdžž k nim džěcžo pschińdže Bože,
Pšchi wobradže wyskaja, Kiž jim poskiczuje sbože;
— Wobrada nětk najwjětscha Nam je fěrschta žiwjenja! —

Božadajće Sbóžnika, Ludžo, šebi njebjěšeho;
Se k mjercze do žiwjenja Pšchekadži waš miłošć jeho,
— **To** je radość jutrowna, Došahaza do njebja!

Nosomne budž k hodženje W zupobje nětk wasche tudy,
Wotšal dom šej žadajće, Nječch k wět njejima waš k hudy,
Kječćice: „K njebju wutroba, Tam mašch šwojoh' Sbóžnika!“ —

Cziste bydło Bože budž Duscha wascha wupyšchena,
Njebjěski wam luby pucž, Hdžž seže šhła wobšbožena;
Młolo słowa Božeho Džěcžom wam wschaf šlicza ho!

Božeho seže wodžerja S knjesom dostali wy žiwym,
Kotryž spróžnych wotšchemja S trošchtom wobštajnje waš miłym;
Słowa jeho manna šu, Pošhlnjaze wutrobu. —

Halleluja wyskajće, Dusche i Boha wobšbožene!
K njemu domoj k hwatajće, Stawy i njeho wožiwjene!
— **Słowa** wascha Jesuś je, K šebi wón waš docžehnje! —

Bóh cłowjeka njewopuschći.

Podawa R. W.

Někotre kroczele wot maleje wješki šdalena steji šamotna k hěža. Njedaloko njeje běži wjetšcha rěka, někole wot deschčizkomeje wody napjata, na druhej stronje k hěže šu male kercžki a pódla nich pola a luki, wscho je hišchće bjes čerštwjeje seleneje pychi. Malěcžo njeje hišchće do kraja sacžahnylo; šymny deschčizil ho dele šypa a šymste wětšiki duja hišchće psches hona a kercži a hwišdaja tež tak prawje šhlnje wokolo šamotneje k hěže.

S jeje wotnow padaja pruhi k wěžy na pucž; je hižo k hětro cžma. W derje wutepjenej stwoje šedžitaj mužšiki a žónška, kóždy pschi šwojim džěle; muž cžita knihu, žona šhije. Wobaj staj hišchće w mlódschich lětach a wuras woblicžow cži praji, šo mašch dobreju pscheczelnijeju cžlowjekow psched šobu.

Wobaj mjelčžitaj; staj žhle pschi šwojim džěle. Mjetajali wětšitez hólzy psche šhlnje deschčizil do wotnow, pohladnjetaj horje. Tu pošlucha i dobom žónška k edžbliwischu a praji škóncžnje: „Nje-klepa tam něchtó do płotu? — pošluchaj! — šašo!“

„Šaj, Mařka, tam drje čže něchtó nuts; du pohladadž.“

Muž šakwěcži mału k wěžu a dže won. Durje wocziniwšchi wuhlada pschi płocze někoho stejo, a bliže štušiwšchi špóšna, šo je to mały hólčžk. Durčžka wotewriwšchi wosmje maleho pachola bjes wscheho praščenja ša ruku a k hwata i nim psches šo bóle a bóle šhazy deschčž do k hěže.

Tu widžitaj — Mařka bě tež mjes tym pschischla, — pschi k wěžy maleho, derje šdrasčeneho pachola psched šobu. Dyrkoze

se šymu a je mokry hačž na kožu. Šplóšchity hlada na njeju a šapocžina plakačž.

„Njeplacž, lube džěcžo, pój nuts ša cžopke k hachle a wohrej šo!“ praji Mařka a domjedže jeho do įstwy. „Šlaj tak! Někto pak mi praj, i wotkal pschińdžesch? Ty tola něhdže cžeknył njejšh!“

Hólčžk, šnadž něhdže 5 lět stary, šasta plakačž a pohlada bojašliwje wokolo šo, tola njepraji ničžo. Škóncžnje pak tola wot njeho šhonischtaj, šchtož chžyšchtaj wjedžecž; bě to šrudžaze doščž. Hólčžk bě pschi pscheczelnych šłowach Mařki šwoju bojoščž šhubil a jimaj po kručach škóncžnje wscho šwupowjeda, šchtož šam wjedžešche.

Bě i bliskeje korcžmny wotběžal, hdžež bě jeho nan pod do-hladowanjom korcžmarjoweje šwójbny wostajil, i tym šawostajenjom, šo do wjetšcheho měšta dojedže a ša dwaj dnjej šašo po hólza pschińdže, i kotrymž bě džen prjedy i dalokého měšta pschijěl. Dwaj dnjej běšchtaj šo minyloj a tež šecži a šchtwórtly, ale nan šo nje-wrócži. Korcžmarč bě šo teho dla ša nim wobhonjal a bě šhonil, šo nan našpomnjemny ludži město i žyla wopytal njebě. Škóncžnje bě na poliziju šchol, šo by jej tu wěž pschepodał. „K mi je šo tak jara po nanje štyšalo a na poliziju ja nječch. Duž cžeknych i korcžmny a won se wšh. Šuba cžeta, njewěrnó, na poliziju nje-trjebam?“ Tak Šuřk, kaž šo šam mjenowasche, na pošlednje pra-ščenje Mařki plakajo wotmolwi.

„Njeplacž, hólčžko! něktle wostanješch tu a wuj póndže po nana; njewěrnó, wujo?“ praji pscheczelnije Mařka a, hišchće někotre šłowa mandželskemu do wucha šchěptnywšchi, pschijštaji: „Šlaj, wuj dže do korcžmny a pohlada, hačž tam hišchće nan njeje! Ty pak, hólčžko, něktle něšchto cžopke šhěch a wupijješch a potom šo tu mału k hwilku lehnješch, njewěrnó, wobohe kurjo ty?“

Hólčžk, kotrehož bě Mařka hižo mokry pješl šlekla a blóčžane cžrije wušula, pocža wješchly wokolo šo hladačž a praji wotšhadžž-zemu mužej: „Wujo, na poliziju nětk njetrjebam? Nječch nan bóly pschińdže!“ —

Alle nan nje-pschińdže a wuj šo po dlějšchey k hwili šam wróčži. Se staroščiwym woblicžom pohlada na hólčžka, kotryž na lěhanzy derje špasche, prajo: „Wobohe kurjo, twój nan drje cže i žyla wjazny widžecž nochže!“ Macžeri pak rošestaja, šchtož bě našhonil a wu-dospolni jej tak Šuřkowe šłowa.

Šuřkowy nan bě, kaž bě prajil, se šwojim šhntom se šdaleneho měšta pschijěl, hdžež měješche wjetšche wobšedženištwu. Džen pola korcžmarja pschewhawišchi bě dale jěl, šo by w druhim měščze wo wjetšchim kupje jednał, šwojeho šhnta pak bě pola korcžmarjež šwójbny wostajil, kotraž měješche maleho wješchleho šhnta rad. Dofelž pak šo žusy njebě ša dwaj dnjej, kaž bě prajil, wróčžil a tež niž hačž do šchtwórtého dnja, bě šo korcžmarč na poliziji wob-honil a bě šhonil, šo bě wscho, šchtož bě jemu tamny šdžělil, wu-namašana wěž, šo bě šo šjebacž dal. Wjetšchi kofr, kotryž bě tu wostal, bě próšdnny, a i wěštosčžu móžješche někť tež šhudacž, šo bě šo tutón pscheklepany cžlowjek tež pod wopacžnym mjenom šapšal. Wěšte šo tež šdasche bhčž, šo bě žusy to cžmil, šo by šwojeho šhnta wotbył a něhdže druhdže bjes staroščje žiwny byl. „Šchto dha někto i tym džěščžom budže?“ bě korcžmarč, kotryž bě Šuřka wšchudžom we wšh pytacž dal, šwoju powješčž škóncžil, a: „Šchto někť i Šuřkom budže?“ bě pošlednje šłowo wuja k Mařžy, kotraž bě se šhlyšhtymaj wóčžtomaj pschipošluchala.

Wokomil mjelčješchtaj, potom praji Mařka: „Mužo, čžemoj mój Šuřka wobšhlowacž.“

„Šuba, to bě tež moja myšlicžka!“

Dołho hišchće šedžješchtaj a šebi hromadže tu wěž rošpo-minašchtaj.

Mařajtra Šuřk naprjedy šplóšchity wokolo šo hladašche, tola

bórsy so s pscheczelnimymaj cžlowjekomaj sejna. Sdnyž so stysknivje sa nanom prafschesche, spytajstaj jeho na lubofschizwe wafschnje smerowacz. Pschi tym so tež wufopa, so bē Sučfowy nan febi woprawdže wopaczne mjeno pschipołożil.

Rónz wšcheho pak bē, so Sučf na pschezo pola dobročizweju wobndlerjow šamotneje kžeže wofsta, hdyž bē tež wšcho pytanje psches poliziju podarmo. Tola wšchitzu, Sučf kaž tež wuj a čžeta, njepufschěžichu nadžiju, so so nan skónčnje hiščezje sažo namafa. —

(Pschichodnje skónčjenje.)

Troschtny khěrlusch.

Bóh na mnje spomina
Se šwojej wótznej šwěru!
Tak praj, o wutroba,
S tym troschtom dóndžesch t mēru;
Čže nicžo njetraschi,
Kšchiz, nufa, frudoba,
Sdnyž wěrišč we dušchi:
Bóh na mnje spomina!

Bóh na mnje spomina,
Wón je mój Wóčez mily!
D kaš to posbēha,
So duch je šradny, čžitny!
Mje džěczo šchituje
Tu jeho prawiza,
Duž rjeknu džakownje:
Bóh na mnje spomina!

Bóh na mnje spomina,
Wón šwoje džěczo widži
A sa njo pomoz ma,
Sdnyž šwět jo tšchi, hidži;
Wón je a wofstaje
Hrób twjerdy, khowanka,
Duž wěrnosč njepadnje:
Bóh na mnje spomina!

Bóh na mnje spomina,
Wón knje moje pady
A s prawdu šchrystuša
Čže njebjo dacž mi s hnady;
Wón džěczo ščimil je
Mje psches krej Šbóžnika,
Přecz hele traschenje:
Bóh na mnje spomina!

Bóh na mnje spomina
Se šwojim žohnowanjom;
Wšchaf milosč njebjeska
Mi ššhadža s kóždym ranjom.
Sa jeho pschewod mam,
Sdžež noha postupa,
Duž wšchědnje wuprajam:
Bóh na mnje spomina!

Bóh na mnje spomina,
Tež hdyž so njebjo mróčži
A starosč, tšchnota
Mi na wutrobu kłóčži;

Šaj, pschindže t džělenju
A jima stysnota
Mje w šmjertnym bēdženju:
Bóh na mnje spomina!

Bóh na mnje spomina!
D šłowo rjane, krašne,
Ty mžna šepjera
A trosčta šłónzo jašne!
Mječ mi čže do dušche
Duch Boži šapiša,
Dha šbóžna wěstosč je:
Bóh na mnje spomina!

K. A. Fiedleř.

Sažne wobroczenje.

Wěrne a mužitne powjedańčžo se staršcheho čžaba.

(Potracžowanje.)

Sdnyž něchtó psches kraj pucžuje, dha so s wjetšcha prafcha, komu to abo tamne twarjenje pschifšlucha, kotrež tu a tam widži. Pscheczělstwo, mjeno, bohastwo tcho, kiž jo wobšedži, a šchtož wón hewaf na šwěče je, čžehnje jeho kēžbliwosč na so. Šsnano pokazaju wčžipnemu žurnikej tež to šnutškwone tajkeho twarjenja. Wón špodžiwa so nad rjanymi štwami, wošebnymi blidami, štolžami a druhimi krašnymi wěžami, kaž tež wofolo wobndlenja nad rjanymi jahrodami, lěšnymi hajkami, krašnymi šchtomami a teho runja. Wón naprašuje so tež, w kajšich šlužbach tón knjes wšcheho teho je, kajke čžebne mjeno ma, kajke bohastwo, nad čžim ma šwoje wješele a tak dale. — Runje tak dže pucžowazy nimo hubjenych kžežow niškich a kšudnych burškich ludži, na kotrež pak lēdom pohlada. A tola je lohko móžno, so so w někotrej hubjenej kžežy wjele dróžšchi poklad namafa, hacž w najkrašnišchich hrodach bohattyč, mjenujzy ta najdróžšcha bješe wšchěmi parlemi je pobožnosč. Še tuta parla do wutrobny niškeho a kšudeho ššhadžena, dha je wona njewuprajnje drohi kamjeń, kotryž budže so mješ najrjeńšchimi juwelemi na frónje Šbóžnika jašnje blyščezič.

Sdnyž teho dla kšchescžijan pucžuje, dha kēžbuje wón tež na wšchitko to, nad čžimž maja drusy šwoje špodobanje a wješele, wobhlada febi te rjane, krašne a drohe wěžy, kotrež wyšozy a bohacži woprawdže wobšedža; ale wón so tola tež njehańbuje, do hubjenych kžežkow kšudnych šańč. Namafa wón pod šłomjanej tšechu Božu hnadu a wěrnju pobožnosč, kotryž je husto podarmo w hrodach wyšokich a bohattyč pyta; dha dopomnja so na šłowo teho Knjesa a widži se špodžiwanjom, so najwšchšchi tež pola tšch pschebnwa, kiž šu rošłamaneho a ponižneho ducha (Šef. 57, 15.); wón widži s wješelom, so tón Knjes, hacž runje je njebjo jeho štol a šemja podnožl jeho nohow, na prafchenje, hacž čže mēčž dom natwarjeny, wotmolwi: Ša pohladam na hubjeneho a kotryž je rošłamaneho ducha, a kotryž so boji pschēd mojim šłowom. (Šef. 66, 1. 2.)

Sdnyž šu w kžeži tajzy wobndlerjo, dha čžita so na nej napišmo: Tudy je teho Knjesa dom! Kšchescžijan po tajšim tam nimo hieč njemóže, so njebjo so na to dohladał; wjele wjazy wotewrja wón kšwatajzy durje, šańdže nuts, šynje so a rošřezuje so s tym kšudym, kiž šnadž je hewaf šazpjent wo wšy. Tak wužiwa wěrijazy kšchescžijan, hdyž tam a šem male pucžowanja čžini, wšchelake šłódke duchowne wofšchewjenja; a tute mējach tež ja na rune wafschnje wjele křóčž pod niškej tšechu Marijneho stareho nana.

Sa bóršy pytnych, so Marijna šrowosčž jara wotšjera a so s nej móžuje se kónzej kšwata. Blēda žyrowata šucha njemóž,

psches kotruž tón Snjes bóže léto wjele tyřaz cžlowjekow s kraja žiwych přecž bjerje, kažesche jeje cželo. Sejnej woczi ležeschej hłuboko we hłowje, husto cžwilowasche ju řuchi kaschel, na jejnymaj lizomaj bě ta jara husto jebata cžerwjenosč. Wřchitko řnamjenja jejneje bliřkeje řmjercže!

Ša řhm řebi pomyšlil, kať wjele řkladnosče tuta řhorosč, kotraž tať wjele ludži nadpaduje a najbóle jara pomalu ř řmjercži wjedže, duchownym dawa, řwoje lubosče-poľne prózowanja naložicž a wužitř pschinješč. Ale kať mnohim krařnym řkladnosčam dawamy my wřchědnje nimo hieč, hđžeč nam Bóh tón Snjes cžapa dosč ř wařnym duchownym pucžowanjam dawa. Wo kať wjele řemřetymy dyrbi řo prajicž: Woni wo pucžu měra nicžo njewjedžichu (řef. 59, 8.), pschetož ř nim njepschińdže řadym pscheczel, řiž by jim pořasaľ, kať bychu cžekli psched pschichodnym hněwom. (Łuf. 3, 7.)

Marja pať bě tať řbořowna, řo mějesche pořnacže wot wřcheho teho, řchtož bě ř jeje wěcžnemu řbožu nuřne, přjedy hačž bě řo řhorosč w nej řakorjenika. Řóždy řróčž, hđhž ju wopytach, wo tym pschezo řjawniřche wopokařřtwa dostach. řejny duch pscheliwasche řo wot bóřřich wěrnosčow, a jejne rořřěčžowanja běchu woprawdže natwarjaze. Ša řo na nju řtajnje ř džařownej lubosčžu dopominam.

ředym džeń dostach wot nejje tutón liřeřif:

Mój řnježe!

Mje by wutrobnje řwjeřeliko, jeli řo Wařche řastojńřtwo řam to dowola, mje řhudu njedostojnu hřeřchnizu wopytačž. Móř cžap- niľ je nimale wotběřaľ; ale ja řo nadžijam, řo budu widžecž, kať řo řhryřtuř nad mojej duřchu řmili. Š Wařchich rořřěčžowanjom řhm husto wulři wužitř měľa; ja řačžuwam, řo bychu mi te řame něřko řřebniřche byľe, hačž hdy přjedy.

Mojej řarřchaj dataj řam ř wutrobnym wřřokocžesčženjom wjele dobreho prajicž. Ša řhm

Wařcha

řprawna, njedostojna řluřobniza
Marja W.

Ma tule próřtwu podach řo ř molom tón řamy džeń po wo- bjedže na pucž. řako ř tej řhěži tyřle lubych ludži pschińdžech, wocžini mi macž dūrje. řslyřy běřachy ři po lizomaj, wona wijeřche ř hłowu a njepraješche řaneho řłowa. řejna wutroba bě řtyřřna. řona chyřche řěčžecž, ale njemóžesche. Ša dach ři ruky a džach ř nej:

Moja luba pschecželniřa, řchtož řořa mudrosč a dobrocžiwosč nad nami wobsamkuje, to wřchať je wřcho dobre.

„D moja luba Marja, moja luba džowřa je jara řhora, móř řnježe! Ach řchto budu ja bjes nejje? Wřřlach řebi, řo ja přjedy nejje do rowa pořńdu, ale“ —

Ale tón Snjes řpóřnawa řa dobre, řo, přjedy hačž řy wu- mřějecže, Wařche džěcžo řbóřnje do wobydlenjom wěcžneje krařnosče řańdže, řo by řam junu tam napschecžiwu pschisčło. Mjeje to wulřa řořa řmilnosč?

„D móř řnježe, ja řhm jara řtara a řłaba, a wona je mi jara lube džěcžo, pomoz a podpjera mořich řarřch řětow! Ach ja řubjena, řtara řona!“

řako nuts pschińdžech, widžach řarřu na řtólžu ředžo a na řahlwř řlehniřenu. Ma nej bě widžecž, řo jara nahle ř nej woteřjera a ře řónzej řhwata. řo mořim řdacžu njemóžesche wona wjazy dľeje řiwa byčž hačž něhđže ři njedžele abo najdlějšcho měřaz. řeje blěde woblicžo běřche jara pschecželne a cžiche řpokojenje bě na nim widžecž.

„řy řeže woprawdže jara dobrocžiwu, luby řnjeř duchowny“, džesche wona, řo řeže na moju próřtwu tať rucže pschisčłi. řy namafacže mje pschezo řłabřchu a ja dolřo wjazy tudy na řemi

pschebhwacž njebudu. Moje cželo a moja wutroba řtej řyle wo- řłabnyřej, ale Bóh je moja řylnosč, a ja řo nadžijam, wón móř džel wotřanje.“

řřchi tym dyrbješche wona husto wofřjedž řwořich řěčžow řastacž, dofelž ju kaschel jara cžwilowasche, a wona řaneho dycha nje- mějesche. řłob řejneje řěčže bě řařny, hačž runje řłaby, wona bě jara nutřna a ředžbliwa a jeje dře bóle hačž přjedy wofřłabnjenej woczi běřchtej toľa jara řiweř, hđhž wona řěčžesche. Ma jejnych duchapoľnyřch řěčžach, ř kotřymř řwořim řačžucžam a myřřlam řyle po řořim pořřnje wuras dawasche, řhm řo husto řpodžiwal. řona wjedžisčhe wřcho derye rořřubžicž, a řořa řnadu bě nad nej jara móřna, řaž je to najbóle řřchi řajřich řhorosčach tať. řřchi tutej řkladnosčži widžach řjawnje, kať je wona wofřebje wobřnadžena. řyľa móř natury a řnadu řdasche řo nad nej džěľawa byčž.

(řřchichodnje dale.)

řřchelake ř bliska a ř daloka.

Š Budyřchina. 32. nalěřnja řřhadžowanřa řerbřře řudowa- zeje młodosče wotmě řo řřjedu 18. jutrowniřa w řali řerbřřeho řoma. řuradžowasche řo wofřebje wo řymnařialnym towarřřtwje Societas Slavica Budysinensis. řłowna řřhadžowanřa budže w řřewmacžidle. řamjety: pschichodny hłowny řarřchi ř. stud. theol. řyř. řřřto 33. řł. řřhadžowanři řufezy. — řalbiřy.

— řětusche pořčesřke džěcži řakecžanřře wofřady řu 2 pořaj řjanym řwěcžnikow na woltať darile, kotřez řo řřchi řonfirmaziji pořřwecžichu. řo je dobre řwědcženje młodnyř, hđhž řřchi řwojej řonfirmaziji wopor lubosče pschinješku řa řoři dom.

— řjedželu řřerifordias domini řměje řo řerbřře řemřenje w řřmjecžlezach.

ř rořpominanju.

řřřowrončři řebi řwoju řiwnosč na roli řytaju, ale dawaj- teř řwořim řpěwam pod nejbjom řakłincžowacž; pořnje dyrbi cžlo- wjeľ džěľacž, toľa pať teř řwoju wutrobu radořčiwje ř řohu poř řběřowacž, wot kotřehož wřcho řohnowanje wřřhadža.

Daliřche dobrowólne darř řa wbohe armenisře řyřoty.

Š řakecžanřře wofřady:

řłola w řakecžach	3 hr.	— np.
ř. ř. ř Komorowa	3	— "
ř. ř. ře řchcženřy	1	— "
ř. ř. ř řermanez	1	— "
ř. ř. ř řermanez	1	50 "
ř. ř. ř řermanez	1	— "
ř. ř. ř Komorowa	1	— "
ř. ř. ř řitřa	—	50 "
ř. ř. ř řakcz	—	60 "
ř. ř. ř řakcz	—	50 "
ř. ř. ř řakcz	—	50 "
ř. ř. ř řakcz	—	50 "

řromadže: 14 hr. 10 np.

ř mjenje wbohich řyřotow wutrobnu džak.

řłolcz, ředaktor.

„řombaj řóh“ nejje jenož pořa řnjeřow duchownym, ale teř we wřchěch psche- dawarřnjach „řerb. řłowin“ na wřach a w Budyřchinje dostacž. Ma řchřwóřcž řěta pořčži wón 40 np., jenotliwe cžisřla řo řa 4 np. pschedawaju.